

І. В. Соловій

Водозбір

ВОДОЗБІР – територія, з якої надходить поверхневий чи підземний стік до річок, озер чи інших водотоків і водойм. Ін. назва – водозабірний басейн. Розрізняють В. поверхневі і підземні. В Україні найбільші площі В. мають річки [Дніпро](#) (286 тис. км²), [Дністер](#) (72,1 тис. км²), *Південний Буг* (67,3 тис. км²) та *Сіверський Донець* (54,9 тис. км²). В. характеризують гідрограф. (морфометр.) показники: розміри (довжина, ширина, площа), пересіч. нахил, висота над р. м., а також геогр. розташування, клімат. Значний вплив на умови формування, характер стоку має будова поверхні В. (рельєф, геол. структура, ґрунти, наявність озер та боліт, рослинність), його лісистість. Збільшення лісистості В. посилює водоохоронну роль лісу, сприяє зменшенню повеней. У межах В. формують рац. співвідношення лісових, польових, лучних, водних угідь, що забезпечує рівновагу між продуктивністю та екол. оптимальністю ландшафтів. Відомості про В. використовують у проектуванні та впровадженні ґрунтоводоохорон. заходів.

Бібліографічний опис:

Водозбір / І. В. Соловій // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-27336>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).